

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010220
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6916010220.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jozefa Ryanta na neverejnom zasadnutí konanom 14.06.2016 prejednal sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 19.05.2016, sp. zn. 2T/60/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie okresného súdu a podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvinených U. V., nar. XX.XX.XXXX a H. V., nar. XX.XX.XXXX o prepustenie z väzby z a m i e t a .

Podľa § 80 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. záruku dôveryhodnej osoby - starostu obce Číž D.. X. K. a písomný sľub obvineného H. V. n e p r i j í m a .

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu u oboch obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r a d z u j e .

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd po výsluchu obvinených podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. s použitím § 79 ods. 2, 3 Tr. por. prepusti U. V. a H. V. z väzby na slobodu s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. nahradil ich väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, písomným sľubom obvineného H. V. a prijatím záruky dôveryhodnej osoby - starostu obce Číž D.. X. K..

Podľa § 82 ods. 1 písm. a) Tr. por. obom obvineným uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze vycestovať do zahraničia a podľa § 82 ods. 1 písm. h) Tr. por. bol obom uložený zákaz styku s poškodenými D.. J. K. a M. A. a zákaz úmyselne sa k nim priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a k ich obydliu. Zároveň bol obvineným uložený aj zákaz požívania alkoholických nápojov až do právoplatného skončenia ich trestnej veci.

Nakoniec okresný súd podľa § 72 ods. 1 písm. c) Tr. por. konštatoval, že dôvod väzby u oboch obvinených podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. už pominul.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal okresný prokurátor sťažnosť, ktorú odôvodnil v podstate tým, že rozhodnutie okresného súdu nie je dôvodné. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obaja obvinení sa dopustili konania, pre ktoré bola na nich podaná obžaloba, ako to vyplýva z výpovedí svedkov v prípravnom konaní. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti oboch obvinených a okolností prípadu nemožno považovať za dostatočné nahradenie ich väzby substitučnými inštitútmi a obmedzeniami, v rozsahu ako sú uvedené v napadnutom uznesení. U oboch obvinených nie je záruka, že by sa nedopustili opäť pod vplyvom alkoholu najmä násilnej trestnej činnosti, k páchaniu ktorej má výrazné sklony predovšetkým obvinený H. V., ktorý bol doposiaľ 15-krát trestaný a obvinený U. V. bol

doposiaľ 2-krát súdne trestaný. Z výsluchov poškodených vyplynulo, že títo majú z obvinených strach a je tu teda obava, že by obvinení mohli pôsobiť na poškodených, aby títo zmenili svoje výpovede.

Keďže u oboch obvinených naďalej trvajú dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., sťažovateľ navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie, ponechal ich vo väzbe a neprijal substitučné inštitúty.

Krajský súd na podklade sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutých uznesení ako i konania, ktoré im predchádzali a zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je v celom rozsahu dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti dospel totiž k záveru, že ďalšie pretrvávanie väzby u oboch obvinených aj po podaní obžaloby je v súčasnosti plne opodstatnené. Obvinení boli uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota z 26.11.2015 sp. zn. 0Tp/32/2015 vzatí do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09.12.2015 sp. zn. 2Tpo/37/2015 s tým, že väzba začala u oboch plynúť 23.11.2015. V týchto rozhodnutiach oba sudy podrobne a jasne uviedli všetky podstatné skutočnosti, ktoré odôvodňovali obmedzenie osobnej slobody obvinených, pričom od ostatného rozhodnutia nedošlo k žiadnym zásadným zmenám týkajúcich sa väzby obvinených, keď len 06.05.2016 prokurátor podal na oboch obvinených obžalobu za závažnú násilnú trestnú činnosť.

Okrem dôvodného, až kvalifikovaného podozrenia ako jedného z predpokladov ďalšieho trvania väzby, je v posudzovanej veci splnená aj ďalšia podmienka väzobného stíhania obvinených, a to existencia konkrétnych väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., ktorých existenciu nakoniec správne konštatoval aj prvostupňový súd vo svojom prvotnom rozhodnutí. Krajský súd tiež už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že povaha a charakter trestnej činnosti obvinených a ich osoby nedávajú žiadnu záruku, že by účel väzby u nich bolo možné dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, resp. iným substitučným inštitútom.

Krajský súd sa tak nemohol stotožniť s názorom okresného súdu, že neexistuje reálna obava, že by obvinení mohli pôsobiť na svedkov a najmä poškodených. Práve okolnosti prípadu, spôsob jej spáchania a osoby obvinených predstavujú dôvodnú obavu, že v prípade prepustenia na slobodu by pôsobili na svedkov, predovšetkým oboch poškodených, ktorí ich zo spáchania násilnej trestnej činnosti usvedčujú. Teda naďalej existuje u oboch obvinených aj dôvod tzv. kolúznej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. Podaním obžaloby okresným prokurátorom totiž automaticky tieto nezanikli, vzhľadom na postoj oboch obvinených, ktorí vehementne popierajú spáchanie všetkých žalovaných trestných činov. Výpovede poškodených, ktorí majú pochopiteľne obavu a strach z obvinených, sú pritom zhodné s ostatnými vykonanými dôkazmi - výpoveďami svedkov, lekáorskými potvrdeniami, znaleckými posudkami a tiež kamerovými záznamami, z ktorých tak v súhrne vyplynulo už spomenuté kvalifikované podozrenie, že obaja obvinení sa skutočne dopustili žalovanej trestnej činnosti - obvinený H. V. aj brutálnym spôsobom. V prípade odsúdenia hrozí obvinenému U. V. úhrnný trest odňatia slobody od 3 rokov do 8 rokov a v prípade použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. od 4 rokov a 8 mesiacov až 8 rokov. Obvinenému H. V. hrozí uloženie úhrnného trestu odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe od 4 rokov do 10 rokov a v prípade použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. od 6 rokov do 10 rokov, teda obom hrozí nesporne vysoký trest.

Riziko, t.j. dôvodná obava, že by obvinení v prípade prepustenia na slobodu konali spôsobom uvedeným v § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por., teda prevyšuje substitučné inštitúty. Doterajšia väzba u oboch obvinených nie je preto v súčasnom štádiu trestného konania - po podaní obžaloby, zjavne neprimeraná v porovnaní s tými inštitútmi, ktoré použil prvostupňový súd.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obvinený H. V. bol od roku 1992 doposiaľ v Slovenskej republike 9-krát súdne trestaný aj pre násilnú trestnú činnosť, v Českej republike bol 3-krát súdne trestaný, v Nemecku 2-krát a v Rakúsku 1-krát súdne trestaný, a to za rôznu trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom v Nymburku pre trestné činy ublíženia na zdraví a nebezpečného vyhrážania na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený do 14.10.2017. Obvinený U. V. bol v roku 2003 odsúdený Okresným súdom v Karvinej pre trestný čin ublíženia na zdraví a výtržníctva na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok. V roku 2009 bol odsúdený Okresným

súdom Rimavská Sobota pre trestný čin spáchaný v doprave na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou do 08.01.2013.

Z týchto dôvodov krajský súd, akceptujúc aj odôvodnenie sťažovateľa, potom zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.